

30 Απριλίου 2017

Η τελετή του αγίου Φωτός-φεστιβάλ στην Εκκλησία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγιον Όρος](#)

Άρθρο του Καθηγουμένου της Ι.Μ. Δοχειαρίου Αγίου Όρους Γέροντα Γρηγορίου

Η νύχτα της Αναστάσεως δεν φωτίστηκε από άστρο του ουρανού, αλλά μέσα από τον ζωοδόχο Τάφο. Αυτό το γιορτάζουμε οι Ορθόδοξοι ως την μεγαλύτερη εορτή της Εκκλησίας μας. Ο αείμνηστος μητροπολίτης Κασσιανός, επίσκοπος Κατάνης και κοσμήτορας του Ινστιτούτου του Αγίου Σεργίου στην Γαλλία, παρακινούσε τους Έλληνες φοιτητές να του ψάλλουν το «Δεύτε λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός...» και έλεγε: «Αυτόν τον υπέροχο ύμνο δεν τον έχουμε εμείς. Ο ύμνος αυτός είναι η κορυφή όλης της υμνογραφίας.» Έτσι υμνήσανε οι άγιοι Πατέρες το φως της Αναστάσεως.

Δυστυχώς, αυτά εμείς οι Νεοέλληνες τα λησμονήσαμε και καταπιαστήκαμε με ο,τι με το κοπρόφτυαρο μας προσέφερε η Δύση. Κι έτσι, μάθαμε να ψάλλουμε το «Άγια Νύχτα» με ευρωπαϊκή μουσική και τόσα άλλα που δεν θέλω να τα μνημονεύσω, για να μη πικράνω αυτούς που τα κουβάλησαν στον τόπο μας και τα μετέδωσαν.

Για μας η αγία νύχτα, η φωτεινή νύχτα είναι το Πάσχα. Όλοι προσερχόμαστε στην Εκκλησία να λάβουμε το άγιο Φως. Δυστυχώς όμως, η φωτεινότερη νύχτα του χρόνου εδώ και χρόνια στην ορθόδοξη Ελλάδα έχει καταντήσει φεστιβάλ. Παίρνουν το Φως και αυτό είναι όλο κι όλο το Πάσχα γι' αυτούς, και επιστρέφουνε στην σκουτέλα με την μαγειρίτσα. Η λαμπρότερη Λειτουργία του χρόνου δεν έχει πλήρωμα. Ελάχιστοι παραμένουν. Ο κάθε ιερέας που πιστεύει στην Ανάσταση αυτήν την νύχτα κάνει την πιο πικραμένη Λειτουργία, γιατί ο λαός του ρέγχει στα αμπάρια της αμαρτίας.

Έχει γίνει πραγματικά φεστιβάλ, γιατί ακόμα και οι άθεοι κρατούντες προσέρχονται με την συντρόφισσά τους να πάρουν πρώτοι το Φως από τον εκασταχού Επίσκοπο. Και ουδείς τους το αρνείται! Κανείς δεν τους ερωτά αν πιστεύουν στην Ανάσταση. Αν πίστευαν, ο γάμος τους θα ήταν εν Κυρίω και τα παιδιά τους θα τα είχαν βαπτισμένα. Η παρουσία των ανθρώπων αυτών σ' αυτές τις άγιες και υπερουράνιες τελετές αμαυρώνει και δυσοισμεί τις καρδιές αυτών που τους βλέπουν.

Αγωνισθείτε, εσείς που φέρετε την ιερωσύνη, η νύχτα αυτή να πλημμυρίζη φωτός τις καρδιές τους, αλλιώς κάθε Πάσχα θα λέμε με τον Λουκά και τον Κλεόπα «Δεν είναι καιόμενες οι καρδιές μας, γι' αυτό δεν βλέπουμε τον Αναστάντα Χριστό.» Ανάψτε φωτιές στις καρδιές των ανθρώπων γι' αυτήν την νύχτα του Πάσχα. Μη κάθεστε σαν τους κοιμισμένους φύλακες του Τάφου. Να προσπαθήσουμε η αγία Τράπεζα αυτήν την νύχτα να περιβάλλεται από φλόγες, άϋλες φλόγες. Η μάννα που θέλει να παιδαγωγήση το παιδί, πιάνει την γωνιά και κάθεται τεθλιμμένη.

– Γιατί, μάννα, είσαι λυπημένη;

– Γιατί, παιδί μου, δεν αλλάζεις τρόπο ζωής.

Καθίστε κι εσείς στην αγιασμένη γωνιά του αγίου Βήματος και δείξτε στον λαό τον πόνο και τον κλαυθμυρισμό σας για την άρνηση της Αναστάσεως. Μη βάλετε άμφια χαρμόσυνα την νύχτα αυτήν, αλλά της Μεγάλης Παρασκευής. Κι εσύ, δεσπότη, μη φορέσης χρυσοποίκιλτη μίτρα, αλλά τσουκάλι μουτζουρωμένο.

Σίγουρα θα σας ρωτήσουνε:

– Γιατί πένθιμα, παπά μου;

– Γιατί μετά από λίγο θα αρνηθήτε την Ανάσταση και θα επιστρέψετε εις τα ίδια, όπως οι Μαθητές στις βάρκες και στα δίχτυα.

Εξεγερθήτε, μην υπνήτε, ο Κύριος αναστήθηκε κι είναι μέσα στο άγιο Ποτήριο και προσφέρεται εις βρώσιν και πόσιν των πιστών που την Ανάστασιν ομολογούνε.